

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ | PAINTING EXHIBITION

Tomas Watson

Κορμός: Μορφή και Μεταμόρφωση
Kormos: Form and Transformation

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΦΥΣΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΑΠΟΛΩΘΗΜΕΝΟΥ
ΔΑΣΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ | AUGUST-SEPTEMBER 2022
Σίγρι – Λέσβος | Sigri – Lesbos

Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου
Natural History Museum of the Lesvos Petrified Forest

Σίγρι, Λέσβος, Τ.Κ. - 81103 | Sigri, Lesvos, P.C. - 81103
Τ. +30 - 22530-54434 | E-mail: info@lesvosmuseum.gr

www.lesvosmuseum.gr

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ | PAINTING EXHIBITION

Tomas Watson

Κορμός: Μορφή και Μεταμόρφωση
Kormos: Form and Transformation

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ | AUGUST-SEPTEMBER 2022
Σίγρι – Λέσβος | Sigri – Lesvos

Το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου με ιδιαίτερη ικανοποίηση φιλοξενεί την έκθεση Ζωγραφικής του Tomas Watson *Κορμός: Μορφή και Μεταμόρφωση* / *Kormos: Form and Transformation* στο πλαίσιο των καλοκαιρινών του εκδηλώσεων.

Ο Tomas Watson, τα τελευταία χρόνια δημιουργεί έργα στο Σίγρι της Λέσβου αντλώντας έμπνευση από τον τόπο και τους ανθρώπους του, παρουσιάζει στην έκθεση έργα με αναφορά στον «κορμό», ενός απολιθωμένου δένδρου, ενός αγάλματος, ενός ανθρώπινου σώματος.

Δημιουργεί έργα εμπνευσμένα από το τοπίο και τα μοναδικά ευρήματα του Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου, ενός μνημείου που δημιουργήθηκε πριν από 20 εκατομμύρια χρόνια χάρη στις ηφαιστειακές εκρήξεις των ηφαιστειών της Αιγίδας που συνέβαλαν στη διατήρηση της μορφής και του σχήματος των κορμών των δένδρων χαρίζοντάς τους την αθανασία. Σήμερα τα σπαράγματα αυτά, με τα πολυποικίλα χρώματα και τις ενδιαφέρουσες μορφές, γίνονται στοιχεία έμπνευσης για τον καλλιτέχνη που τα αναδεικνύει με τα έργα του.

Το γεγονός ότι η έκθεση αυτή περιλαμβάνει έργα που εμπνέονται από το γλυπτό του Παρθενώνα που βρίσκονται σήμερα στο Βρετανικό Μουσείο, προσδίδει ένα συμβολισμό. Η ίδρυση του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου –το οποίο φιλοξενεί την έκθεση– έγινε ταυτόχρονα με τον Οργανισμό Ανέγερσης του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης, του Μουσείου που έγινε για να φιλοξενήσει τα μοναδικά αυτά αριστουργήματα.

Το ανθρώπινο σώμα, οι εξευγενισμένες μορφές του στα γλυπτά του Παρθενώνα και οι απολιθωμένοι κορμοί δέντρων ηλικίας 20 εκατομμυρίων ετών, βρίσκονται σε ένα συνεχή διάλογο υπενθυμίζοντας την διαχρονική σχέση του ανθρώπου με την φύση.

Νίκος Ζούρος
Διευθυντής Μουσείου
Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους

Απολιθωμένος κορμός δέντρου, λάδι σε καμβά, 150x100 εκ.
Petrified tree trunk, oil on canvas, 150x100cm

The Natural History Museum of the Lesvos Petrified Forest is very pleased to host Tomas Watson's painting exhibition "Kormos: Form and Transformation" as part of its summer events.

Tomas Watson, who in recent years has been creating works in Sigri, Lesvos, drawing inspiration from the place and its people, presents in the exhibition "Kormos: Form and Transformation" his paintings with reference to "torso", a petrified tree, a statue, a human body.

Tomas Watson creates works inspired by the landscape and the unique findings of the Petrified Forest of Lesvos, a monument created 20 million years ago due to the volcanic eruptions of the Aegis volcanoes that helped preserve the form and shape of the tree trunks giving them the immortality. Today these tree trunks, with their varied colors and interesting forms, become elements of inspiration for the artist who highlights them with his works.

The fact that this exhibition includes works inspired by the Parthenon sculptures housed now in the British Museum lends a symbolism. The establishment of the Natural History Museum of the Lesvos Petrified Forest, which hosts the exhibition, took place at the same time as the Organization for the Construction of the New Acropolis Museum, the Museum that was created to house these unique masterpieces.

The human body, its refined forms in the sculptures of the Parthenon and the fossilized tree trunks of 20 million years old, are in a continuous dialogue reminding the timeless relationship of man and nature.

Nickolas Zouros
Director of the Natural History Museum
of the Lesvos Petrified Forest

Η εσωτερική μορφή

Η δασκάλα στέκεται μπροστά από ένα γλυπτό και ρωτάει το μαθητή,

«Αυτό το γλυπτό τι μορφή έχει;»

«Ενός ανθρώπου» απάντησε.

Η δασκάλα κόβει το κεφάλι του γλυπτού. «Τώρα, τι μορφή έχει;»

«Ενός αποκεφαλισμένου ανθρώπου.»

Κόβει τα πόδια, τα χέρια του αγάλματος. «Και τώρα;»

«Ενός ανθρώπου χωρίς κεφάλι και χωρίς μέλη.»

«Πότε η μορφή σταματάει να είναι η μορφή ανθρώπου;»

Ο μαθητής δεν ήξερε να απαντήσει. Όσο και να αφαιρούσε κομμάτια

η δασκάλα, η μορφή συνέχιζε να υπάρχει.

Συνεχίζει η δασκάλα, αφαιρώντας κομμάτια από το γλυπτό.

«Ποτέ δεν φεύγει η μορφή,» είπε η δασκάλα.

«Το κομμάτι έχει μνήμη, παρουσιάζει τη μορφή

που του είχε δώσει ο καλλιτέχνης κάποτε.»

E. ΚΑΜΑΤΣΟΥ

The form within

A teacher stood in front of a statue and asked her student,

"What is this a statue of?"

"A man," the pupil answered.

The teacher cut off the statue's head. "And now?"

"A man without a head."

The teacher cut off the statue's arms and legs. "Now?"

"A man without a head and without limbs."

"At what point does the shape stop being that of a man?" The teacher asked.

The student could not answer, for no matter how much the teacher dismembered the statue, the figure of the man was still in his mind.

So the teacher continued, stripping, stripping away.

"It never stops being the shape of a man," the teacher said.

"The fragment contains the memory of what it once was, what the artist imbued into it."

E. CAMATSOS

Kormos: Form and Transformation

This exhibition is about the torso, the core. It creates a dialogue between similar forms (a petrified tree trunk, an eroded marble torso) and begs the question about the nature of the core and the passing of time against the pursuit of permanence. With disintegration and change, the core remains, and one can still see the original form within the fragment. Inside the object is the history of itself.

The torso has been a central theme in Tomas Watson's paintings throughout his career, stemming from his studies in human anatomy during his years at the Slade School of Fine Art. Watson's first solo show in the UK, entitled "Bathers" in 1999, had as its central theme swimming bodies as seen underwater, limbs floating amidst the deep blue sea, headless torsos catching the sunlight.

Watson employs techniques used by the Great Masters which have for the most part been abandoned by contemporary figurative artists. His use of glazing and scumbling, which involves coating the entire surface of the completed painting with thickly-layered translucent oil paint and then removing it, adds textures, marks, tones, and a depth otherwise impossible to obtain. "To me, glazing is like a burial/unburial. I cover up the perfection of the 'finished' painting and then unbury it, a process which simultaneously exaggerates the brush strokes whilst embedding the paint firmly into the canvas, giving it a timeless quality. Yet, the speed at which the glaze removal must happen lends an urgency to the painting and, always, some degree of uncontrollable change takes place. Glazing helps make the image seem inevitable, as if it was always there, waiting to be uncovered," says Watson.

This show brings yet another level to Watson's study and depiction of the human body. Alongside his paintings of human torsos are paintings of the Parthenon Marbles, classical sculptures which were originally located on the east and west pediments of the Parthenon and are currently in the British Museum. The Parthenon Marbles are statues with which most viewers are familiar. Watson isolates them and places them in a context of colorful backgrounds, echoing their physical displacement by Elgin and their continued estrangement. Inanimate objects of stone, which he imbues with the same richness and textures so as to render them as real or even more so than the human torsos painted from a live model, urge the viewer to see them with fresh eyes. One stands in awe of the drapery, the movement, the expression. Watson has captured the immediacy of the first creative act, imbuing statues two thousand years old with the vitality of the new. As art critic David Gleeson writes: "What makes [Watson's] work so significant is the way he brings insight to the commonplace. A shoulder, not just a shoulder, isolated from the torso, but a shoulder that flexes, twists, breathes, reaches and stretches across the canvas. [...] His work reflects the density and complexity characteristic of all great works of art."

Κορμός: Μορφή και Μεταμόρφωση

Η έκθεση έχει ως θέμα τον «κορμό». Ένα δέντρο είκοσι εκατομμυρίων χρόνων έχει μετατραπεί σε έναν πέτρινο όγκο. Ένα κλασικό άγαλμα που με το χρόνο έχει μείνει ένα κομμάτι μάρμαρο. Η σχέση αυτών των δύο αντικειμένων και ο διάλογος μεταξύ τους φέρνει την ερώτηση για τη φύση του πυρήνα μέσω των αιώνων. Φθείρεται αλλά συγχρόνως παραμένει και «άφθαρτος». Το αντικείμενο περιλαμβάνει την ιστορία του.

Ο κορμός είναι το κεντρικό θέμα στα έργα του Tomas Watson και εμπλουτίζεται συνεχώς από τα χρόνια των σπουδών του στο Slade. Η πρώτη του ατομική έκθεση στην Αγγλία, με τίτλο «Οι κολυμβητές» το 1999, παρουσιάζει έργα με σώματα που κολυμπούν όπως φαίνονται κάτω από την επιφάνεια του νερού, χέρια και πόδια μέσα στο απέραντο γαλάζιο, ακέφαλοι κορμοί που λάμπουν στο φως του ήλιου.

Ο Watson ειδικεύεται στη βελατούρα, τη τεχνική των μεγάλων ζωγράφων της Αναγέννησης, την οποία δεν χρησιμοποιούν οι σύγχρονοι καλλιτέχνες. Περνάει ένα χέρι σαν σκούρο βερνίκι πάνω στον τελειωμένο πίνακα, μετά το αφαιρεί, κάτι που αφήνει ίχνη, χρώματα, φως, και βάθος που δε μπορούν να αναδειχτούν με άλλη τεχνοτροπία. «Για μένα η βελατούρα σημαίνει "θάβω και ξεθάβω". Η τεχνική αυτή αναδεικνύει τις πινελίες και συγχρόνως σπρώχνει τα χρώματα βαθιά μέσα στον καμβά, δίνοντας στον πίνακα μία αίσθηση αιωνιότητας. Υπάρχουν και οι απρόοπτες αλλαγές με την τεχνική αυτή. Βοηθάει στο να φαίνεται ότι η μορφή προ-υπήρχε μέσα στον καμβά» λέει ο Watson.

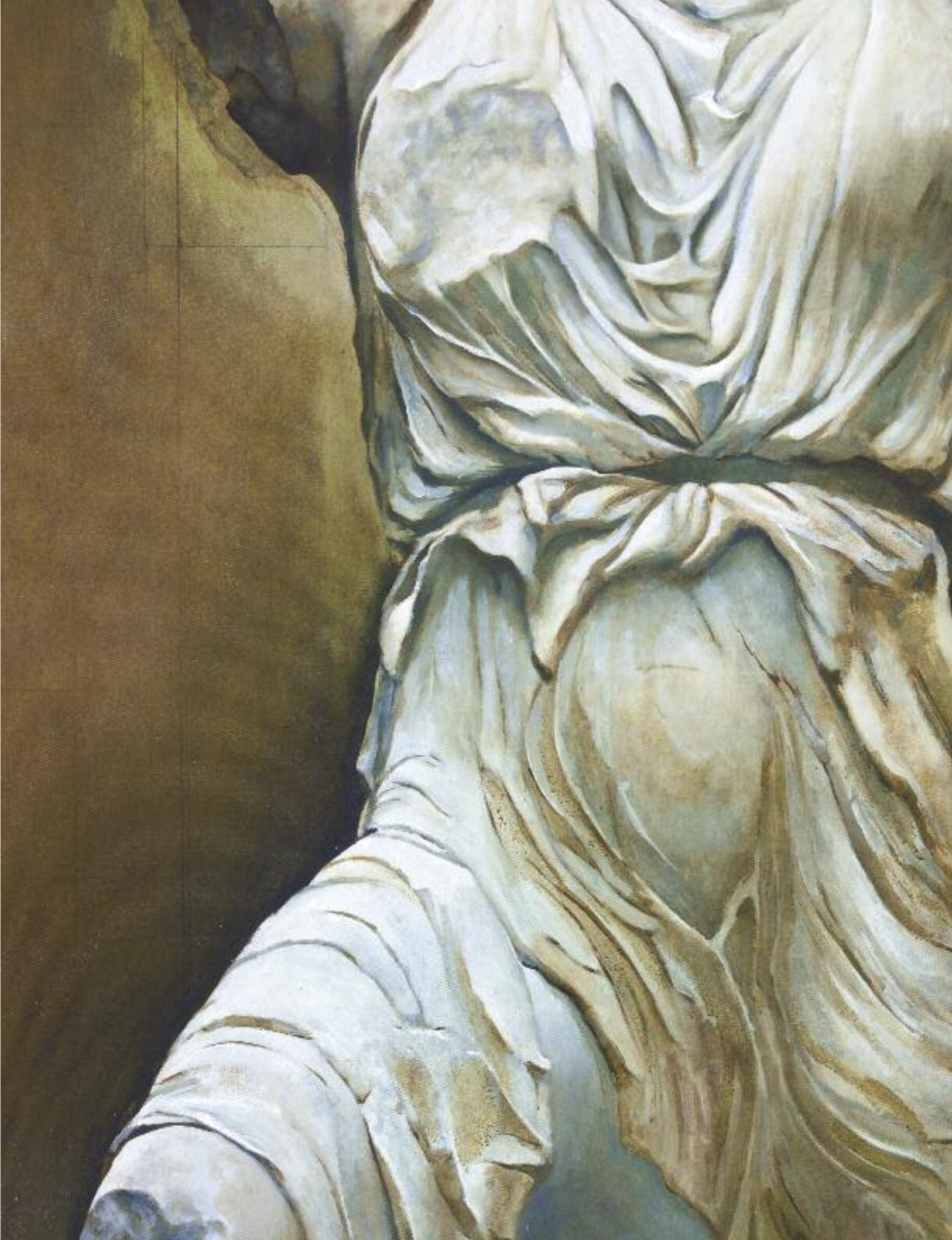
Η έκθεση φέρνει ακόμη μία μελέτη για το ανθρώπινο σώμα και συμπεριλαμβάνει τους πίνακες με τα γλυπτά του Παρθενώνα που σήμερα βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο. Όλοι γνωρίζουν αυτά τα γλυπτά αλλά τα βλέπουν σαν για πρώτη φορά από τους πίνακες του Watson, που τους δίνει μια καινούργια χροιά με κίνηση και έκφραση μέσα σε πολύχρωμο φόντο. Μάλιστα, η τοποθέτησή τους σε αυτό το ξένο φόντο μπορεί να έχει αντανάκλαση της αρπαγής από τον Έλγιν και της συνεχούς αιχμαλωσίας τους μακριά από τον Παρθενώνα. Μερικά δείχνουν πιο ζωντανά από τους κορμούς που ζωγραφίστηκαν από μοντέλο. Και όπως ο κριτικός David Gleeson λέει για τη δουλειά του Watson, «Αυτό που κάνει τη τέχνη [του Watson] τόσο σημαντική είναι ότι φέρνει μοναδικότητα στα συνηθισμένα ... ο ώμος δεν είναι ώμος απομονωμένος από τον κορμό, αλλά ένας ώμος που περιστρέφεται, αναπνέει, απλώνεται και τεντώνεται πάνω στον καμβά. Η δουλειά του περιέχει την πυκνότητα και περιπλοκότητα όλων των μεγάλων καλλιτεχνών.»

«Κορμός», συνδετικός κρίκος και σημείο ραφής. Στα γλυπτά του Παρθενώνα ο κορμός συχνά είναι το δεύτερο πρόσωπο και οι κορμοί που αριθμούν χιλιάδες χρόνια έχουν να πουν άλλες τόσες ιστορίες. Οι συσπάσεις των μυών δεν είναι απλά συσπάσεις, είναι απάτητες βουνοκορφές. Οι φλέβες είναι ποτάμια που φουσκώνουν και ξεβράζουν ανείπωτα μυστικά. Κάθε λεπτομέρεια είναι ένα ξεχωριστό έργο τέχνης, ένα ανοιχτό βιβλίο. Οι κορμοί όμως των γλυπτών του Παρθενώνα δεν είναι απλώς κορμοί. Είναι απομεινάρια, είναι τεκμήρια, ακρογωνιαίοι λίθοι μιας χρυσής εποχής με αντίκτυπο στο σήμερα. Πάνω από όλα, όμως, είναι μάρτυρες γιατί ο Παρθενώνας είναι αντικατοπτρισμός τόσο της ομορφιάς όσο και των κακοπαθειών του ελληνικού έθνους. Στον Παρθενώνα έχει καταγραφεί η απόλυτη τελειότητα αλλά και η καταστροφή. Οι κορμοί αυτοί είναι ό,τι απομένει από έναν τέλειο ναό που στο διάβα των χρόνων ανατινάχτηκε, διαμελίστηκε, βανδαλίστηκε, λεηλατήθηκε, γνώρισε κάθε είδους ανοσιούργημα και στο τέλος αγαπήθηκε όσο λίγα πράγματα σε αυτόν τον κόσμο και έγινε σύμβολο ενός έθνους. Ό,τι ευλαβικά έσωσε από συμπόνια ο χρόνος, είναι αυτοί οι κορμοί. Και δεν είναι μόνο αρχέτυπα, είναι οι αφηγητές μιας ιστορίας που δεν θα τελειώσει ποτέ και θα αντέξει στο πέρασμα των αιώνων.

ΚΩΣΤΗΣ ΤΑΛΟΣ

Kormos: a connecting link. On the Parthenon Marbles, we could say that the torso is the second face of the sculptures, and these 2000-year-old torsos have many stories to tell. Muscle spasms are not simply spasms but unexplored mountain peaks. Veins are rivers that overflow with secrets. Every detail is a work of art, an open book. The torsos of the Parthenon Marbles are not simply torsos. They are remnants of a golden age that still vibrates with us today. They serve as witnesses, because the Parthenon reflects not only beauty but also the abuse of the Greek ethnos. On the Parthenon, we can see ultimate perfection but at the same time utter devastation. The torsos are what remains from a perfect temple which, through the years, was blown up, torn apart, vandalized, and looted. But, the Parthenon continues to be loved and revered as very few things in this world are and has become a symbol of an ethnos. Time spared those few torsos. They are not only archetypes, they are the narrators of a story which will never end and will continue through time.

KOSTIS TALOS

The tree and the rock

The root of his opinion, which is rotten

As ever oak or stone was sound

William Shakespeare, *The Winter's Tale*

The tree and the rock have served as symbols in many cultures throughout human history. The tree as a living organism, the rock as lifeless material. The tree as a representative of nature, the chiselled stone as an expression of human creativity. The tree grows upwards, towards the heavens, the rock embeds into the earth. With its rich foliage, the tree spreads in every direction; with its smooth surface, the rock withdraws into itself.

Artisans of the Minoan Civilisation carved their own, unique versions of trees and stones onto gold rings. A kneeling human figure on one side embraces a rock, a standing figure on the other side shakes the branches of a tree. One figure moves the branches, the other bows towards a hard, rocky ground. The exact interpretation of these scenes evades us, but the intimate contact with both the rock and the tree, as well as the central figure, suggest an invocation to a lively and majestic goddess, who stands at the side of those who worship her.

Tomas Watson, in a complex and unexpected manner, invites us to return once again to the ancient symbols of the tree and the rock. He chooses to converse with trees that, as a result of a rare natural occurrence, were transformed from living organisms to fossilized stones. He places these trees next to marble, which great sculptors long ago carved into human figures and embedded with a soul. The dialogue that Watson endeavours to engage in goes even deeper. Both the petrified trees and the statues have been worn out time. They reach us in fragments and in pieces. The tree without its foliage and branches, the human statues without heads and arms.

The Museum took samples from petrified nature and turned them into curious displays. Watson chooses fragments of sculpted figures and paints them with sensitivity and mastery on canvas. The petrified trunks and the limbless marble trunks are brought to life again as works of art by nature and by man. They are brought to life as they appear in front of inquisitive visitors who gaze upon them, and in so doing, infuse them with something from their own souls whilst taking from them some of the power that high culture so generously distributes. With the gaze of the visitor-worshipper, every trunk becomes a 'wonderful remnant of a fallen greatness', in the words of Dionysios Solomos.

DIMITRIS J. KYRTATAS

Το δέντρο και η πέτρα

*The root of his opinion, which is rotten
As ever oak or stone was sound*

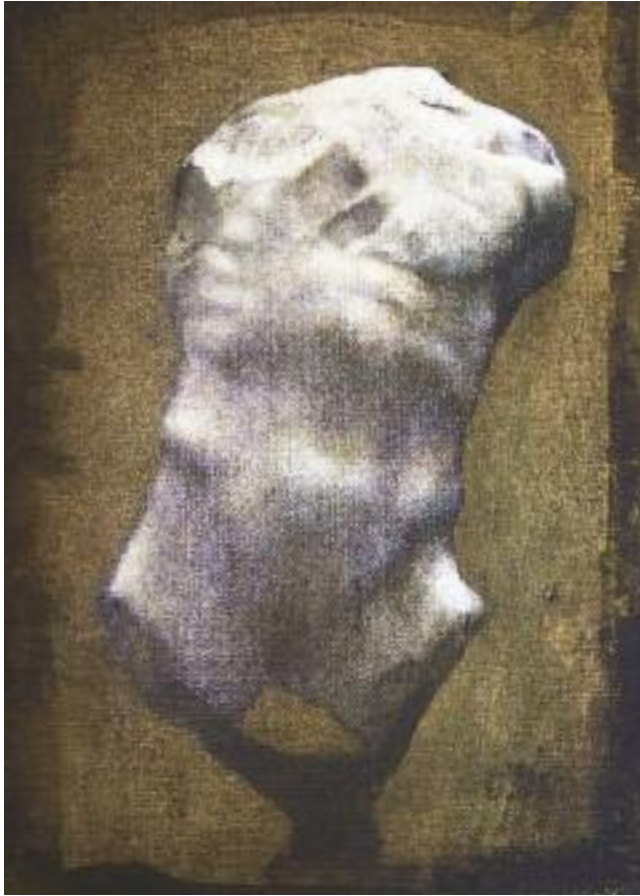
William Shakespeare, *The Winter's Tale*

Το δέντρο και η πέτρα έχουν αξιοποιηθεί ως σύμβολα από όλους σχεδόν τους πολιτισμούς. Το δέντρο ως ζωντανός οργανισμός, η πέτρα ως άψυχη ύλη. Το δέντρο ως εκπρόσωπος της φύσης, η δουλεμένη πέτρα ως έκφραση της ανθρώπινης δημιουργίας. Το δέντρο ανυψώνεται προς τον ουρανό, η πέτρα γαντζώνεται στη γη. Με το πλούσιο φύλλωμά του, το δέντρο απλώνεται σε κάθε κατεύθυνση, με τη λεία της επιφάνεια, η ακατέργαστη πέτρα μαζεύεται στον εαυτό της.

Οι τεχνίτες του μινωικού πολιτισμού σκάλισαν δικές τους, μοναδικές εκδοχές δέντρων και λίθων σε χρυσά δακτυλίδια. Μια γονατιστή ανθρώπινη μορφή στη μια πλευρά αγκαλιάζει ένα βράχο, μια όρθια μορφή στην άλλη ταρακουνά κλαδιά δέντρου. Μια μορφή ταρακουνά κλαδιά, μια άλλη ξαπλώνει σε πέτρινο βωμό. Οι ακριβείς ερμηνείες μάς διαφεύγουν, αλλά τόσο η επαφή με την πέτρα, όσο και η επαφή με το δέντρο δίνουν την εντύπωση επίκλησης στη μεγάλη θεά, που παρουσιάζεται ολοζώντανη και μεγαλοπρεπής δίπλα στους προσκυντές.

Ο Τόμας Ουάτσον μάς προσκαλεί να επιστρέψουμε για μια ακόμα φορά στα δύο πανάρχαια σύμβολα με έναν περίπλοκο και απρόσμενο τρόπο. Επιλέγει να συνομιλήσει με δέντρα που κάποια παραξενιά της φύσης μετέτρεψε από ζωντανούς οργανισμούς σε απολιθώματα. Και τα αντιπαραβάλλει με μάρμαρα, στα οποία μεγάλοι καλλιτέχνες εμφύτεψαν κάποτε ψυχή, σμιλεύοντας πάνω τους αθάνατες ανθρώπινες μορφές. Ο διάλογος που επιχειρεί οδηγεί ακόμα πιο βαθιά. Τόσο τα απολιθωμένα δέντρα, όσο και τα περίτεχνα αγάλματα έχουν υποστεί τη φθορά του χρόνου. Διασώζονται τεμαχισμένα και διαμελισμένα. Το δέντρο χωρίς το φύλλωμα και τα κλαδιά του, η ανθρώπινη μορφή, χωρίς κεφάλια και χέρια.

Το Μουσείο πήρε δείγματα από την απολιθωμένη φύση και τα κατέστησε αξιοπερίεργα εκθέματα. Ο Ουάτσον επέλεξε θραύσματα λαξευμένων μορφών και τα αποτύπωσε με ευαισθησία και μαστοριά σε ζωγραφικούς πίνακες. Τόσο οι απολιθωμένοι κορμοί δέντρων όσο και οι ακρωτηριασμένοι κορμοί αγαλμάτων ξαναζωντανεύουν ως έργα τέχνης της φύσης και του ανθρώπου. Ξαναζωντανεύουν καθώς εμφανίζονται μπροστά τους φιλοπερίεργοι επισκέπτες που τους δίνουν με το βλέμμα τους κάτι από τη δική τους ψυχή, αντλώντας από αυτούς κάτι από τη δύναμη που προσφέρει απλόχερα ο υψηλός πολιτισμός. Με το βλέμμα του επισκέπτη-προσκυνητή, κάθε κορμός αναδεικνύεται σε «απομεινάρι θαυμαστό ερμιάς και μεγαλείου», όπως θα έλεγε ο Διονύσιος Σολωμός.

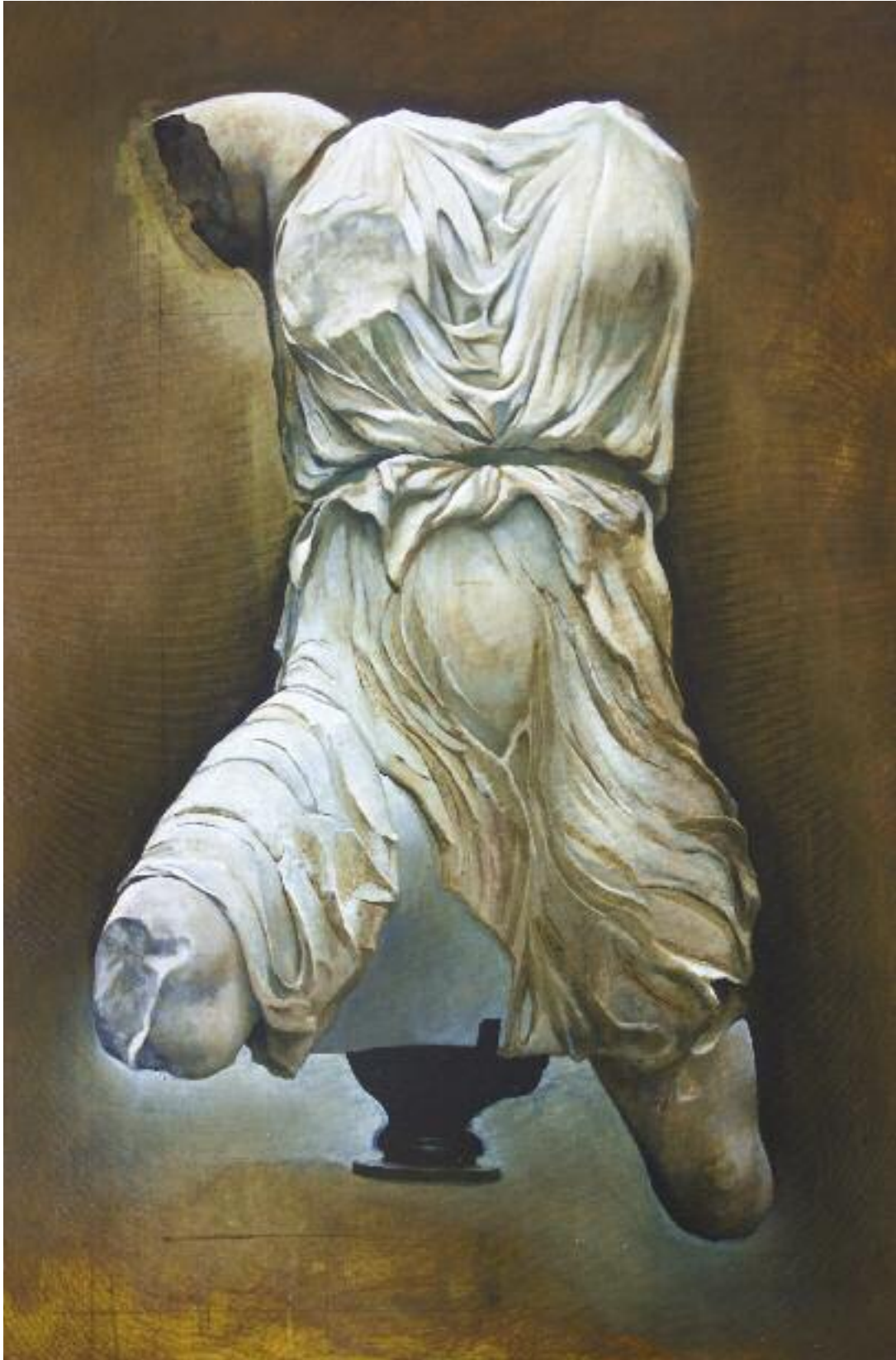
Ερμής, σπουδή, μορφή Η, δυτικό αέτωμα,
λάδι σε λινό, 42 x 29,5 εκ.
Hermes, study, figure H, west pediment,
oil on linen, 42 x 29,5 cm

Ίριδα, σπουδή, μορφή Ν, δυτικό αέτωμα,
μελάνι σε χαρτί, 44,5 x 31 εκ.
Iris, study, figure N, west pediment,
ink on paper, 44,5 x 31 cm

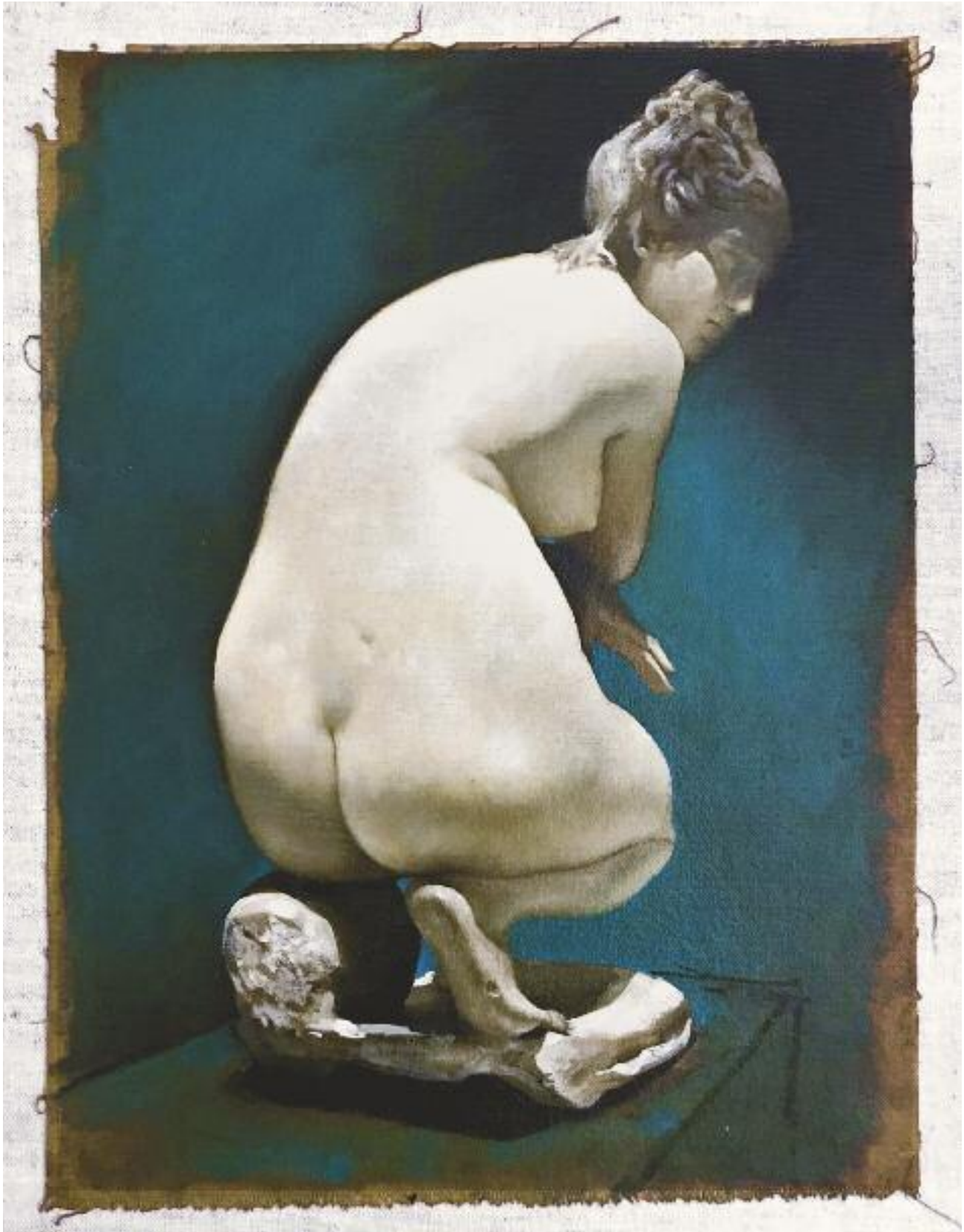
Ποσειδώνας, μορφή Μ, δυτικό αέτωμα,
λάδι σε καμβά, 30 x 41 εκ.
Poseidon, figure M, west pediment,
oil on canvas, 30 x 41 cm

Ίριδα, μορφή N, δυτικό σέτωμα, λάδι σε λινό, 100 x 70 εκ. | Iris, figure N, west pediment, oil on linen, 100 x 70 cm

Γυνακείος κορμός, μολύβι σε χαρτί 33 x 23 εκ. | Torso, woman, pencil on paper, 33 x 23 cm

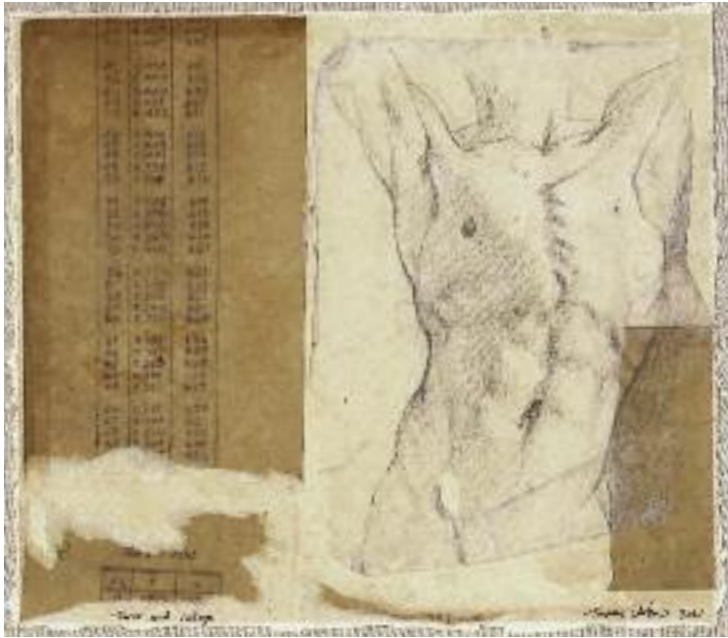
Αφροδίτη, λάδι σε λινό, 45 x 35 εκ. | Crouching Aphrodite, oil on linen, 45 x 35 cm

Κορμός (πλάτη), λάδι σε λινό, 120 x 100 εκ. | Κορμος, back, oil on linen, 120 x 100 cm

Κορμός (στήθος), λάδι σε λινό, 150 x 100 εκ. | Κορμος, chest, oil on linen, 150 x 100 cm

Κορμός, μολύβι και κολλάζ σε χαρτί, 24 x 30 εκ.
Korimos, pencil and collage on paper, 24 x 30 cm

Κορμός, πλάτη, χαρακτική, 50 x 35 εκ.
Korimos, back, etching, 50 x 35 cm

Η πλάτη του Πέτρου, μολύβι σε χαρτί, 60 x 60 εκ. | Peter's back, pencil on paper, 60 x 60 cm

Κορινθιακό κιονόκρανο,
μολύβι σε χαρτί με γομαλάκα,
35 x 45 εκ.

Column head,
pencil on paper with shellac,
35 x 45 cm

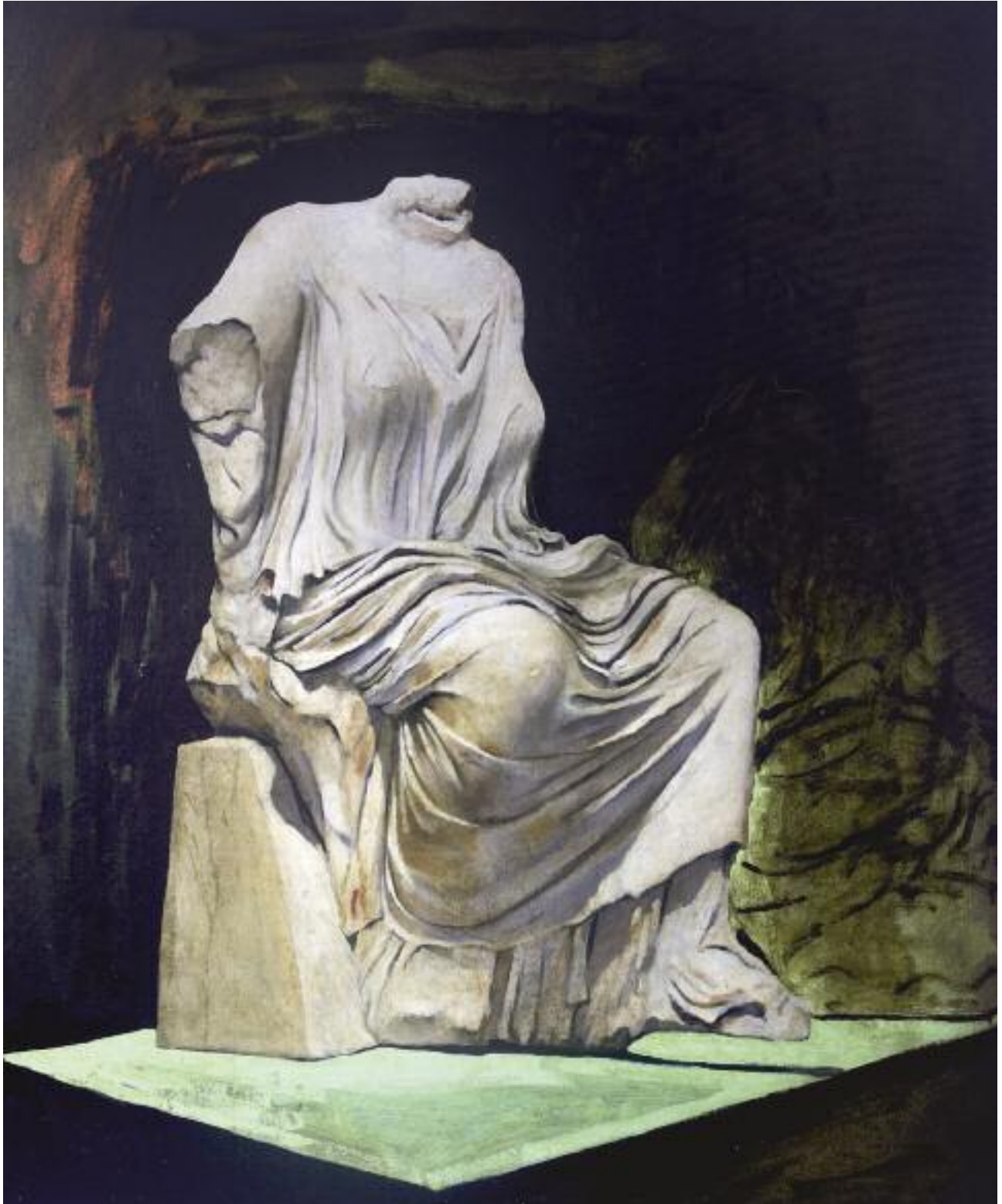
Καρυάτιδες, λάδι σε λινό, 45 x 35 εκ.
Caryatids at the Acropolis, oil on linen, 45 x 35 cm

Ιλισός, μορφή Α, δυτικό αέτωμα, τέμπερα σε χαρτί, 25 x 46 εκ.
River god Ilissos, figure A, west pediment, gouache on paper, 25 x 46 cm

Διόνυσος, μορφή D, ανατολικό αέτωμα, τέμπερα σε χαρτί 27,5 x 38,5 εκ.
Dionysos, figure D, gouache on paper 27,5 x 38,5 cm

Θεά της ανατολής, μορφή Κ, ανατολικό σέτωμα, λάδι σε καμβά, 120 x 100 εκ.
Rising goddess, figure K, east pediment, oil on canvas, 120 x 100 cm

Καθιστή γυναίκα, λάδι σε λινό, 120 x 100 εκ. | Sitting goddess, oil on linen, 120 x 100 cm

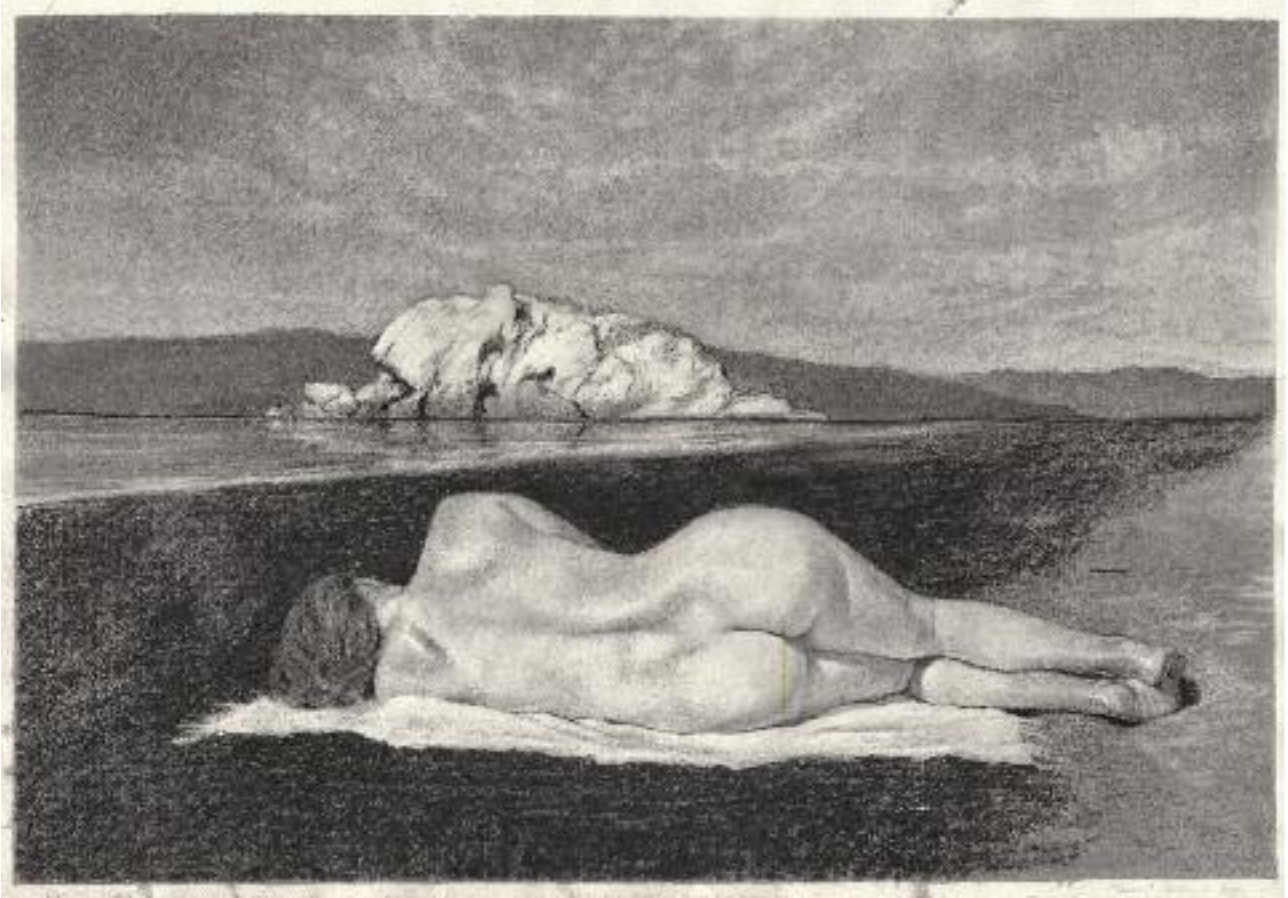
Άλογο της Σελήνης, μορφή Ο, ανατολικό αέτωμα, κάρβουνο σε χαρτί BFK Rives, 25 x 35 εκ.
Horse of Selene, figure O, east pediment, charcoal on BFK Rives paper, 25 x 35 cm

Άλογο της Σελήνης, μορφή Ο, ανατολικό αέτωμα, κάρβουνο σε χαρτί BFK Rives, 29 x 38,5 εκ.
Horse of Selene, figure O, east pediment, charcoal on BFK Rives paper, 29 x 38,5 cm

Άλογο της Σελήνης, μορφή Ο, ανατολικό σέτωμα, λάδι σε καμβά, 100 x 120 εκ.
Horse of Selene, figure O, east pediment, oil on canvas, 100 x 120 cm

Ο Βράχος, κάρβουνο σε χαρτί, 70 x 100 εκ. | The rock, charcoal on paper, 70 x 100 cm

Κορμός «Τζερμινάλ», μεταξοτυπία, 40 x 36 εκ.
Torso "Germinal", screenprint, 40 x 36 cm

Σκλάβος εξεγερμένος του Μιχαήλ Αγγέλου, μολύβι και μελάνι σε χαρτί, 42 x 25,5 εκ.
Struggling captive-Michelangelo, pencil and ink on paper, 42 x 25,5 cm

Ο **Tomas Watson** (γ. 1971) είναι βρετανός καλλιτέχνης και εργάζεται στην Ελλάδα από το 1994. Σπούδασε στο Slade School of Art στο Λονδίνο και έλαβε υποτροφία από την ελληνική κυβέρνηση για να ζήσει και να ζωγραφίσει στην Ελλάδα. Το 1998 κέρδισε το BP Portrait Award και στη συνέχεια του ανατέθηκε από την Εθνική Πινακοθήκη να φιλοτεχνήσει τον συγγραφέα John Fowles – το πορτρέτο περιλαμβάνεται στη μόνιμη συλλογή της. Εκπροσωπείται από την γκαλερί *Jill George* στο Λονδίνο, την *Accesso Galleria* στην Τοσκάνη. Συμμετέχει σε διεθνές εκθέσεις και πρόσφατα ίδρυσε το Sigri Arts Retreat, ένα εκπαιδευτικό καλλιτεχνικό πρόγραμμα στη Λέσβο.

Tomas Watson (b.1971) is a British artist who has lived and worked in Greece since 1994. He studied at the Slade School of Art in London. In 1998, he won the BP Portrait Award and was subsequently commissioned by the National Portrait Gallery to paint the author John Fowles. This portrait is in their permanent collection. He is represented by the *Jill George Gallery* in London and *Accesso Galleria* in Tuscany. He regularly participates in international art fairs and solo exhibitions, and he recently founded and teaches at the Sigri Arts Retreat (www.sigriartsretreat.com), an educational arts program on the island of Lesvos.

www.tomaswatson.com

Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου Natural History Museum of the Lesvos Petrified Forest
www.lesvosmuseum.gr

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ PAINTING EXHIBITION

Tomas Watson Tomas Watson

Κορμός: Μορφή και Μεταμόρφωση **Kormos: Form and Transformation**

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2022 August-September 2022

Σίγρι – Λέσβος Sigri – Lesvos

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ CATALOGUE

Ελίζα Κοκκίνη Eliza Kokkini

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ | COVER IMAGES

Ερμής, μορφή Η, λάδι σε λινό, 150 x 100 εκ. | **Kormos, Hermes, figure H**, oil on linen, 150 x 100 cm

Απολιθωμένος κορμός βαλανιδιάς, μελάνι σε χαρτί, 35x25 εκ. | **Petrified tree trunk**, ink on paper, 35x25cm

ΕΙΚΟΝΑ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ | BACK COVER IMAGE

Διώνη και Αφροδίτη, μορφές L, M, ανατολικό αέτωμα, λάδι σε λινό, 70 x 100 εκ.

Dione and Aphrodite, figures L, M, east pediment, oil on linen, 70 x 100 cm

NATURAL
HISTORY
MUSEUM
OF THE LESVOS
PETRIFIED FOREST